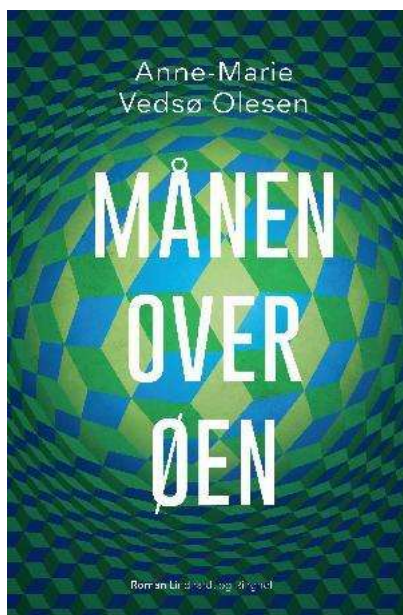

BOG

MÅNEN OVER ØEN (/BOEGER/MAANEN-OVER-OEEN)

Af
Anne-Marie Vedsø Olesen (/forfattere/anne-marie-vedso-olesen)
(2020)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/?))

Log ind (/user/login?destination=/boeger/månen-over-oen) for at anmelde
SEARCH_BLOCK_FORM=870970-BASIS%3A48322069&FRAGMENT=CONTENT)

Facebook
([http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/maanen-over-oen&title=Månen over Øen](http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/boeger/maanen-over-oen&title=Månen%20over%20Øen))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/maanen-over-oen&status=Månen over Øen+http://litteratursiden.dk/boeger/maanen-over-oen](https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/boeger/maanen-over-oen&status=Månen%20over%20Øen+http://litteratursiden.dk/boeger/maanen-over-oen))

Hvad sker der med os, når vi ikke længere kan mærke os selv for bare skærm?
Anne-Marie Vedsø Olesen tager et kig i krystalkuglen og giver os svaret i tankevækkende, poetisk roman.

TAGS:

AFHÆNGIGHED (/TAXONOMY/TERM/130) DYSTOPIER (/TAXONOMY/TERM/2494)
FILOSOFI (/TAXONOMY/TERM/13731) FREMTIDSFORTÆLLINGER (/TAXONOMY/TERM/3480)
INTERNET (/TAXONOMY/TERM/4842) MEDIER (/TAXONOMY/TERM/14460)
SAMFUNDSFORHOLD (/TAXONOMY/TERM/9159)

08 sep.20

(/users/rune-christiansen)

Af Rune Christiansen (/users/rune-christiansen)

Hvad sker der med os, når vi ikke længere kan mærke os selv for bare skærm? Anne-Marie Vedsø Olesen tager et kig i krystalkuglen og giver os svaret i tankevækkende og poetisk roman.

Science fiction-genren er for mange let underholdning om rumskibe, tidsrejser og robotter. Men rigtig god science fiction er fortællinger, der tør spørge "Hvad nu hvis...?" og giver os svaret, hvor ondt det end må gøre. Med 'Månen over øen' tager Anne-Marie Vedsø Olesen fat i vores afhængighedslignende forhold til internettet og dets konstante flow af informationer.

Vi befinder os i året 2687 post Luna i demokratiet Superesse. Månen er gået til grunde ved et meteornedslag (deraf betegnelsen post Luna), og menneskeheden har samlet sig i store enklaver, hvor de lever livet fanget bag øjenvisirer, linket op til Supernettet og dets evindelige flow af informationer. Alle lider af Cerebral Supernet Afhængighed, og at tage visiret af er lig en krampefyldt død. På nær for kvinden Hypatia, der af ukendte årsager er immun over for CSA, og derfor som den eneste er i stand til at leve livet uden visir.

Igennem hendes øjne oplever vi Superesse – denne blanding af dystopi og utopi - hvor freden eksisterer, men på bekostning af den menneskelige natur, der er

fanget i Supernettets informationstråde. Immuniteten har efterladt Hypatia fri, men også ensom og på evig jagt efter sin datter Isabel, der er forsvundet ud i Spøgelseslandet - ødemarken på den anden side af civilisationens beskyttende mure.

Hypatias eneste trøst er Øen. Et mystisk, aflukket sted, der som en slags selvtænkende organisme studerer alle, der besøger den. Her fornægtes Supernettets informationsstrømme adgang. Øen tillader det simpelthen ikke. I stedet vokser naturen vildt, og for Hypatia er det et helle, hvor hun kan skue indad og tage kampen op med den fortid, der tynger hende. Og så er det det eneste sted, hvor månen – af ukendte årsager – fortsat kan ses på himmelen.

'Månen over øen' er først og fremmest en fortælling om en mors både fysiske og følelsesmæssige søgen efter sin forsvundne datter. Men det er også en fortælling om natur - den menneskelige naturs uhyggeligt effektive tilpasningsevne og Moder Naturs legende, men også kyniske, natur.

Og så er det en poetisk tour de force, hvor Vedsø Olesen igennem sproget bombarderer os med sanselige vendinger og filosofiske og videnskabelige referencer i en sådan grad, at det minder om det samme sansebombardement beboerne i Superesse må opleve bag deres visirer. Man får fornemmelsen af, at Vedsø Olesen vil presse os til at stoppe op, læse langsomt og tygge på ordene 30 gange inden, vi synker, så vi er i stand til at fordøje budskabet i fortællingen.

Bogen er rørende og tankevækkende, og på samme måde som Øen er et sted, hvor man tvinges til at smide øjenvisiret og se naturen i øjnene, så er 'Månen over øen' et spejl, der tvinger os til at lægge skærmene fra os, læse i en bog og se os selv - som menneskehed - i øjnene.